

Education International
International de l'Éducation
Internacional de la Educación

Afiliant

80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24, tel.(58)308 44 59, 308 42 78, 308 42 86, fax (58) 308 42 77

edukacja@solidarnosc.org.pl

www.solidarnosc.org.pl/oswiata

Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania

NSZZ

SOLIDARNOSC

Gdańsk, 17.09.2013 r.

L.dz. SKOiW/147/13

Pani Krystyna Szumilas
Minister Edukacji Narodowej
Al. Szucha 25
00-918 Warszawa

***Opinia SKOiW NSZZ „Solidarność”
ws. projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw
z dnia 28 sierpnia 2013 r.***

Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” przedkłada następujące uwagi do powyższego projektu ustawy:

Na wstępie należy wyrazić ubolewanie, że w ciągu jednego roku ustawa o systemie oświaty kilkakrotnie ulega obszernym zmianom przygotowanym przez to samo Ministerstwo Edukacji Narodowej. I tak ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz.827) dokonano licznych zmian dotyczących głównie wychowania przedszkolnego. Niedługo potem przygotowany jest przedłożony do zaopiniowania projekt kolejnej bardzo obszernej zmiany tej ustawy. Co więcej, przewidziano w nim liczne zmiany dotyczące także obowiązującej od niedawna przytoczonej wyżej ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. Skutkuje to tym, że za wprowadzonymi zmianami nie można nadążyć, a przede wszystkim powodują one, że nie mamy do czynienia ze zmianami systemu oświaty, a jedynie z improwizacją doraźnych rozwiązań, w zależności od potrzeb chwili, w formie rozwlekłej i nieprzejrzystej, powodującą niszczenie systemu. Powstaje też pytanie: czy nie można było przygotować jednej ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty, tj. tej z 13 czerwca br. oraz ustawy według nadesłanego projektu z dnia 28 sierpnia br., skoro ten projekt został przygotowany głównie w celu wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego (TK) z dnia 8 stycznia 2013 r.?

W części niezwiązanej z wyrokiem TK Sekcja Krajowa przeciwna jest dodawaniu do art. 7 ustawy ustępu 1e. Przepis ten przewiduje możliwość zatrudnienia, na zasadach określonych w kodeksie pracy, osoby, która posiada przygotowanie uznane przez dyrektora szkoły za odpowiednie do wykonywania zadań, w celu wsparcia nauczycieli prowadzących zajęcia edukacyjne lub nauczycieli prowadzących opiekę świetlicową w szkole podstawowej. Stanowi to

próbę rozszerzenia kręgu osób, które mogą być zatrudnione na zasadach określonych w kodeksie pracy, posiadających przygotowanie uznane przez dyrektora szkoły za odpowiednie do prowadzenia danych zajęć, przewidzianych w dotychczasowym art. 7 ust. 1a oraz w zmienionym w przekazanym do zaopiniowania projekcie art. 7 ust. 1b. Proponowany do dodania przepis art. 7 ust. e przewiduje istotne rozszerzenie grupy osób niebędących nauczycielami, które mogą być zatrudnione na zasadach określonych w kodeksie pracy, w tym wypadku celem wsparcia nauczycieli prowadzących obowiązkowe zajęcia edukacyjne lub opiekę świetlicową w szkole podstawowej.

Zdaniem SKOiW może to stanowić próbę odchodzenia od zatrudniania nauczycieli na podstawie przepisów Karty Nauczyciela. Poza tym w proponowanym przepisie zawarta jest wewnętrzna sprzeczność, że nauczycieli posiadających kwalifikacje do prowadzenia zajęć edukacyjnych lub do prowadzenia opieki świetlicowej mogą wspierać osoby nieposiadające kwalifikacji do prowadzenia tych zajęć.

W art. 20za ust. 1 projektu ustawy przewiduje się, że przyjęcie ucznia do przedszkola, szkoły lub innej jednostki oświatowej następuje w drodze decyzji administracyjnej dyrektora, bez uwzględnienia, że przede wszystkim w takiej samej formie powinna mieć miejsce także odmowa przyjęcia ucznia. Postanowienie o wydawaniu decyzji administracyjnej w sprawie przyjęcia ucznia jest zbędne i będzie zwiększało i tak już istniejący nadmiar biurokracji. W związku z tym ust. 1 w art. 20za powinien być skreślony, a w ust. 3 do art. 20za powinno być dopisane zdanie, że odmowa przyjęcia ucznia następuje w formie decyzji administracyjnej dyrektora przedszkola, szkoły lub innej jednostki oświatowej. Jest to tym bardziej uzasadnione, że w dalszych ustępach (od 2 do 9) do art. 20za mówi się jedynie o trybie odwoławczym od decyzji o odmowie przyjęcia, nie wymieniając decyzji o przyjęciu ucznia. Jedynie w ust. 9 określono omyłkowo odwrotnie, że w sprawach, o których mowa w ust.1 (w ust. 1 mówi się tylko, że dyrektor przyjmuje kandydata w drodze decyzji administracyjnej), organem odwoławczym jest organ prowadzący, czyli że organ prowadzący jest organem odwoławczym od decyzji dyrektora o przyjęciu ucznia, od której nikt nie będzie się odwoływał.

W art. 20za ust. 4 mówi się, że w terminie trzech dni od ogłoszenia listy kandydatów przyjętych i nieprzyjętych, rodzice kandydata lub kandydat pełnoletni mogą wystąpić do dyrektora z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia decyzji o odmowie przyjęcia kandydata. Termin trzech dni jest stanowczo za krótki do wystąpienia z takim wnioskiem, tym bardziej, że może się zdarzyć, iż osoba uprawniona przy niekorzystnym układzie kalendarzowym w terminie trzech dni nie tylko nie zdąży złożyć wniosku, lecz nawet nie zdąży zapoznać się z listą uczniów przyjętych i nieprzyjętych. W związku z tym termin ten powinien wynosić 7 dni. Z tych samych względów przewidziany w ust. 5 do art. 20za termin 5 dni do sporządzenia

uzasadnienia decyzji o odmowie przyjęcia ucznia również jest za krótki i powinien wynosić 7 dni. W ust. 7 do art. 20za przewidziany termin do wniesienia odwołania w wymiarze 7 dni od otrzymania decyzji z uzasadnieniem jest także za krótki i powinien wynosić 14 dni. Jest to tym bardziej konieczne, że zgodnie z ust. 8 do art. 20za w sprawach decyzji o odmowie przyjęcia ucznia mają zastosowanie przepisy kodeksu administracyjnego oraz przepisy o zaskarżeniu decyzji do sądu administracyjnego, które przewidują 14 dni na wniesienie odwołania od decyzji organu I instancji.

Ponadto, w art. 20za ust. 7 powinno zostać określone, do jakiego organu należy składać odwołanie, przez dopisanie do tego ustępu zdania, że odwołanie wnosi się do organu prowadzącego za pośrednictwem dyrektora przedszkola, szkoły lub innej jednostki oświatowej.

W związku z tym ust. 9 do art. 20za, łącznie z zastrzeżeniem z art. 31 ust. 5 pkt 5 lit. b, nie jest potrzebny.

Pożądanym jest natomiast utrzymanie w ust. 8 do art. 20za postanowienia, że do decyzji o odmowie przyjęcia ucznia stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisy o zaskarżeniu decyzji do sądu administracyjnego.

Wprawdzie TK w wyroku z dnia 8 stycznia 2013 r. poddał w wątpliwość, czy wymagana jest kontrola sądowa decyzji o przyjęciu lub nieprzyjęciu dziecka do danej placówki, powołując się w tym zakresie na orzecznictwo niektórych wojewódzkich sądów administracyjnych - to jednak, biorąc pod uwagę art. 78 Konstytucji RP, stwierdził, że „zagadnienie to powinno być uregulowane w ustawie o systemie oświaty w sposób konkretny”. Znając poziom i wnikliwość rozpatrywania zagadnień spornych przez miejskich lub gminnych urzędników oświatowych, którzy będą analizowali odwołania od decyzji organów I instancji, wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej w tym zakresie wydaje się konieczne.

Przydałoby się również urzędowe wydanie tekstu jednolitego przepisów ustawy o systemie oświaty z ich jednolitym oznaczeniem, ponieważ wielokrotne zmiany tych przepisów od czasu wydania tekstu jednolitego w 2004 r. często nakładają się na poprzednio zmieniane (nieraz kilkakrotnie), a do ich oznaczania zabrakło już nawet liter w alfabecie, co czyni całą ustawę nieczytelną. Ułatwiłoby to korzystanie z przepisów ustawy, choć może nie na długo wobec nieustannych zmian jej przepisów oraz niestabilności systemowej.

Z poważaniem,

Ryszard Proksa
Przewodniczący SKOiW NSZZ „Solidarność”